

Veckans växt v. 12 2009

Fikon (*Ficus carica* L.)

Fikon räknas vid sidan av dadlar, vindruvor och oliver till våra äldsta pomologiska kulturväxter. Redan vid civilisationens gryning odlades fikonsträd i ett område som sträckte sig från Indien till Medelhavsländerna. Fikonet förökas enkelt med sticklingar och rotskott, varför odlingen tidigt omfattade utvalda sorter.

I "De agri cultura" omnämner romaren Cato d. ä. (234-149 f. Kr.) sex fikonsorter, och tvåhundra år senare upptar hans landsman Plinius d. ä. (23-79 e. Kr.) i "Historia Naturalis" inte mindre 29 sorter.

För grekerna var fikonen en betydande handelsvara, vars handel övervakades av särskilda tjänstemän s.k. sykofanter. Intresset för att odla fikon spreds under medeltiden norrut till Frankrike och England.

I vår första svenska pomologi av Olof Eneroth 1866 behandlas odling av fikon kortfattat. Eneroth menar att fikonet har svårt att uthärda det svenska klimatet. Samtidigt betonas att växten kan odlas på varma och skyddade platser i Skåne, samt att en sort med stora violetta frukter uppvisat god hårdighet. Ännu en sort framgår av illustrationen till denna veckans växt. Teckningen är utförd av Axel Rosenkvist som var trädgårdselev på Alnarp runt förra sekelskiftet. Vi får förmoda att hans teckning är en avbildning av en fikonplanta som växte i Alnarps dåtida försöksfält.

Känner du till en välvuxen planta av fikon, så är vi på POM tacksamma att få höra dess historia. Kontakta oss på fruktochbaruppropet@pom.info eller Frukt- och bäruppropet, Box 57, 230 53 Alnarp. Visst vore det roligt om vi trots Eneroths tvivel kunde finna fikonsorter, som acklimatiserat sig väl till sydsvenska trädgårdar.

Text: Inger Hjalmarsson

